

RUKOILLEN KULKEVAT

On joukko eri-ikäisiä ihmisiä, jotka rukoilevat joka päivä - miltei joka hetki. He kantavat huolenaiheensa Jumalansa eteen ja ovat nähneet rukousvastauksia sadoissa ja jopa tuhansissa rukouksissa. He tietävät, että Jumala kuulee ja tahtoo auttaa ihmistä.

Uskovaisina kaipaamme useasti johdatusta ja Jumalamme konkreettista läsnäoloa elämäämme. Se tuottaa suunnatonta iloa, elämän halua ja tarkoituksellisuutta. Mietinkin, miksi Jumala liitti rukoilemisen johdatukseen - voimmehan sanasta lukea "*Jumalan johdattavan niitä, jotka rukoillen kulkevat.*"

"Itkien he tulevat, ja Minä johdatan heitä, kun he kulkevat rukoillen. Tasaista tietä Minä vien heidät vesipuroille, tietä, jolla he eivät kompastu. Minähän olen Israelin Isä, ja Efraim on minun esikoiseni." Jer.31:9[*JKR]

Onko kysymys ihmisen nöyryytymisestä asemaansa Jumalan edessä? Täytyykö meidän tiedostaa oma riittämättömyytemme ja tunnustaa riippuvaisuutemme Jumalasta - ja tämän nähdessään Jumala ojentaa sitten auttavan kätensä elämämme ylle?

Onko kenties niinkin, että Jumala sallii joskus meille sairauksia, koettelemuksia tai ahdistuksen aikoja siksi, että alkaisimme etsiä jälleen Häntä ja oppisimme rukoilemaan? Joka tapauksessa elämämme koetukset vievät meitä lähemmäksi ristiä rukouksen kautta.

"Sinä annoit hyvän Henkesi opettamaan heitä, mannaasi et kieltänyt heidän suustaan, ja vettä Sinä annoit heille heidän janoonsa." Neh.9:20[*JKR]

*"Opetä minua tekemään sitä, mikä Sinulle kelpaa, sillä Sinä olet minun Jumalani. Sinun hyvä Henkesi johdattakoon minua tasaista maata. Ps.143:10"[*JKR]*

Rukoileminen on yhteyttä Jumalan kanssa. Siinä saamme täytyttyä Pyhällä Hengellä. Ja täytyttyämme Jumalasta - meissä - jotain, joka ohjaa ajatuksiimme, tuntemuksiimme, tahtoamme ja kulkuamme. On siis kovin tärkeää virittää rukouselämä jälleen palavaksi. Itse ajattelen ainakin, ettei minulla ole edes varaa menettää elämästäni Jumalani vaikutuksia. Olen riippuvainen Jumalasta - "*mitäpä minä voisin ilman Jumalaa?*"

"Minne minä voisın mennä, missä Sinun Henkesi ei olisi, minne paeta Sinun kasvojesi edestä? Vaikka nousisin taivaaseen, Sinä olet siellä. Jos tekisin vuoteeni hautaan, Sinä olet siellä. Vaikka kohoaisin aamuruskon siivillä ja asettuisin asumaan meren ääriin, sielläkin kätesi taluttaisi minua, ja Sinun oikea kätesi tarttuisi minuun." Ps.139:7-10 [-92]

- Toisinaan joudumme kiperiin tilanteisiin joissa täytyy vastata siitä, mihinkä uskomme perustuu. Saatamme joutua todistamaan tai meitä pyydetään puhumaan erilaisiin tilaisuuksiin - juuri näissä tilanteissa on suurenmoista nähdä, kuinka Jumala antaa oikeat sanat ja viisauden.

"Kun he vetävät teitä oikeusistuimiin, älkää huolehtiko siitä, miten tai mitä puhuisitte. Teille näet annetaan sillä hetkellä, mitä teidän on sanottava. Ettehän te itse ole puhumassa, vaan teidän Isänne Henki puhuu teissä." Matt.10:19-20[*JKR]

Muistan eräänkin tilanteen seurakunnassani, jolloin minulta oli pyydetty lyhyttä puhetta. Olin silloin nuori ja jännitin - suorastaan pelkäsin sitä hetkeä. Sanottavaa oli hyvin vähän ja kuuliatkin olivat huomattavasti minua iäkkäämpiä ja kokeneempia. Ajattelin, että minun tulisi saada heiltä opetusta, eikä heidän minulta. Kuitenkin avatessani suuni puheeseeni, sain uuden ajatuksen. Se oli kirkas, puhdas ja selkeä ja joka sai kaiken muun unohtumaan. Niinpä puhuin siitä vielä ihmetellen mielessäni, mistä tuo ajatus tuli? Vielä viikon kuluttua tultiin sanomaan, että "*annoit ajattelemisen aihetta,*" ja että "*olemme kotona keskustelleet asiasta jälkepäin.*" Minulle tämä todistaa Jumalan ihmeellisestä neuvokkuudesta, armosta ja avusta. Vaikka olin avuttomana "*räpäleenä*" tuossa tilanteessa, sain tuntea, kuinka Jumala johdattaa rukoillessamme Häneltä apua.

Sillä Herra antaa viisautta, Hänen suustansa lähtee tieto ja taito. Sananl.2:6 [KR33/38]

Muistelen myös tilanteita menneiltä vuosilta musiikin parissa. Saimme tehdä musiikkia ja osallistua seurakuntien tilaisuuksiin antaen harrastuksemme Jumalan palvelukseen. Usein rukoilimme aivan ääneen pyytäen johdatusta, viisautta ja Hengen vaikutusta kaikkeen siihen, mitä teimme. Sitten kävimme lauluvalikoimaamme läpi poimien sellaiset laulut, jotka tuntuivat innostavan ja sopivan tilaisuuteen. Kerta toisensa jälkeen ihmettelimme niitä elementtejä, jotka osuivat ja sopivat miltei saumattomasti yhteen. Milloin sanan julistaja puhui samasta aiheesta, ja milloin olimme ikään kuin silta vaiheesta toiseen. Emme voineet tietää muiden osallistujien ohjelmaa tai teemaa, mutta silti ohjelmat nivoutuivat toisiinsa ja näin palvelivat tarkoitustansa mahdollisimman hyvällä tavalla. On vain todettava, että inhimillinen viisaus tai sattumanvaraisuus ei tähän pystyisi.

Omaa uskoa Jumalaa kohtaan tämä kaikki on vahvistanut. Hän on ollut uskollisesti vierellä auttaen ja tukien. Toisinaan ajattelen oman uskoni olevan hieman "*yltiöpäinenkin*" - luenhan sanasta "*Minä voın kaiken Hänessä, joka minua vahvistaa.*" (Fil.4:13) - On herännyt ja kasvanut usko siihen, että Jumala KYLLÄ voi! Tähän asti Herra on auttanut - niin ei Hän nytkään jätä meitä huolenpitonsa ulkopuolelle! Se on siis luottamusta Herraan ja myös kokosydämisyttä siinä, että haluaa asettaa elämänsä yhä enemmän ja täysin ehdoitta Jumalan varaan. Jumalahan tuntee ihmisen läpikotaisin ja Hän tietää menneen ja tulevan, Hän tietää, mikä on milloinkin parasta meille.

Kiitos Jeesus, Herrani, siitä - että jälleen tänään saan rukoilla Sinua. Kiitos, että johdatat kaikessa niin, että Sinun hyvä tahtosi saa tapahtua.

Auta tänään tekemään hyviä päätöksiä ja valintoja. Auta olemaan silloin hiljaa, kun on vaikenemisen aika ja auta sanomaan oikeat sanat, kun on aika puhua. Kiitos sanasi suurista lupauksista! Kiitos myös, että tänään saan olla nöyriin mielin kasvojesi edessä, - Sinun omanasi!